

nr. 44 115 van 28 mei 2010 in de zaak RvV X / II	
In zake:	X
	Gekozen woonplaats X
	tegen: de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 27 mei 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de met grenscontrole belaste overheden van 26 mei 2010 tot terugdrijving, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 27 mei 2010.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2010 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 mei 2010 om 10 uur 15.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. LEROY, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak**

Verzoeker die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, komt op 26 mei 2010 toe in de luchthaven van Zaventem vanuit Moskou.

Verzoeker is in het bezit van een visum kort verblijf (dertig dagen) geldig van 21 mei 2010 tot 20 augustus 2010 afgeleverd door de Franse ambassade te China.

Op dezelfde datum neemt de met de grenscontrole belaste dienst de beslissing tot terugdrijving van

verzoeker. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

“Niet in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken (art. 3, eerste lid, 3°). Betrokkene wenst een internationale conferentie aangaande Chinese werkkrachten tijdens Wereldoorlog 1 bij te wonen. Betrokkene zou volgens de uitnodiging van deze meeting zelf moeten zorgen voor zijn vervoer en verblijf, hij is echter niet in het bezit van een hotelreservatie, contactadres of naam van enige contactpersoon die hem zou kunnen begeleiden. Betrokkene heeft er geen enkele notie van hoe hij naar de plaats van het gebeuren zou moeten reizen.”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Krachtens de artikelen 39/82, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en er feiten worden aangevoerd die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

De drie onderscheiden voorwaarden vereisen een afzonderlijke beoordeling opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen worden bevolen. Verzoeker dient dan ook én een ernstig middel én het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen.

2.1. Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk, en op het eerste gezicht onbetwistbaar, moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden. Bijgevolg dient te worden benadrukt dat verzoeker dienvolgens de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens dient aan te tonen. Deze rechtvaardiging is tweeledig, enerzijds, dient te worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en, anderzijds, dat hij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht.

Voor wat betreft het dringend karakter van de ingediende vordering verwijst verzoeker in punt 2.3. van zijn verzoekschrift naar het feit dat hij opgesloten is in het INAD Centrum te Zaventem teneinde te worden teruggestuurd en vermeldt hij tevens dat hij nog de rest van de conferentie, die loopt tot en met 30 mei 2010, zou willen bijwonen.

Verzoeker heeft alert en diligent gereageerd: de bestreden beslissing werd hem op 27 mei 2010 ter kennis gebracht en nog dezelfde dag heeft hij het beroep ingediend. Tevens staat het vast dat verzoeker is opgesloten met het oog op teruggrijving. Een gewone vordering tot schorsing en de behandeling daarvan zou inderdaad te laat komen. Er is voldaan aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

2.2. Verzoeker voert een enig middel aan dat als volgt luidt:

*“Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheidsbeginsel
Schending van algemene zorgvuldigheidsplicht*

Schending van de motiveringsplicht van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

Schending van artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet

De Dienst voor Vreemdelingenzaken baseert zich in haar beslissing tot teruggrijping op art. 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet dat als volgt luidt:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan door de met grenscontrole belaste overheden worden teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt:

(...)

3° wanneer, hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden”

De beslissing tot teruggrijping is enkel en alleen gebaseerd op de volgende motivering:

“Betrokkene wenst een internationale conferentie aangaande chinese werkkrachten tijdens Wereldoorlog 1 bij te wonen. Betrokkene zou volgens de uitnodiging van deze meeting zelf moeten zorgen voor zijn vervoer en verblijf; hij is echter niet in het bezit van een hotelreservatie, contactadres of naam van enige contactpersoon die hem zou kunnen begeleiden. Betrokkene heeft er geen enkele notie van hoe hij naar de van het gebeuren zou moeten reizen”.

Deze motivering faalt kennelijk. Verzoeker had bij zijn aankomst immers een brief in zijn bezit waarin hij werd uitgenodigd voor de conferentie (stuk nr. 3). Het doel van zijn voorgenomen verblijf stond en staat aldus ontegensprekelijk vast. Desgevallend had er even contact opgenomen kunnen worden met de afzender van de uitnodigingsbrief, zijnde een "contactpersoon", om e.e.a. te verifiëren, quod non. De raadsman van verzoeker nam wel telefonisch contact met een van de organisatoren van de conferentie op, waaruit bleek dat verzoeker inderdaad op de conferentie verwacht werd en dat zij het vervoer en de overnachting van verzoeker zouden regelen. Dit werd nadien schriftelijk bevestigd (stuk nr. 5). Het inschrijvingsformulier voor de conferentie maakt overigens melding van enkele hotels in de buurt (stuk nr. 6). Ook de verblijfsomstandigheden konden dus met een beetje meer moeite zeer gemakkelijk worden achterhaald. Het is toch niet verwonderlijk dat een buitenlander die enkel zijn moedertaal spreekt en dan nog een van de andere kant van de wereld en die overdonderd wordt door de hele situatie, niet meer exact kan uitleggen via welke weg hij ergens zal geraken.

De bepaling waarop de Dienst voor Vreemdelingen zich steunt, zijnde art. 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, opent de weg naar willekeur, waarvan huidige zaak een treffend voorbeeld is. Uit de zinsnede "zo nodig" kan alleszins worden afgeleid dat de documenten niet voor elk geval kunnen worden gevraagd. De voorlegging van een hotelreservatie en een contactpersoon eisen in voormelde omstandigheden is dan ook in strijd met art. 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, nu e.e.a. zeer eenvoudig kon worden nagegaan.

De beslissing tot teruggrijping is derhalve manifest onredelijk en strijdig met de algemene principes van behoorlijk bestuur, het redelijkheidsbeginsel, de algemene zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht.”

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker niet in het bezit is van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou

voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker voert aan dat de motivering van de beslissing faalt omdat hij een uitnodigingsbrief voor deze conferentie bij zich had zodat het doel van zijn reis alleszins vaststaat. Inzake de verblijfsomstandigheden wijst verzoeker erop dat op deze uitnodigingsbrief een contactpersoon werd vermeld. Verzoeker legt vervolgens verschillende stukken voor die dateren van na de bestreden beslissing waaruit blijkt dat verzoeker wel degelijk wordt verwacht op deze conferentie en dat het vervoer en de overnachting van verzoeker zou geregeld worden.

De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient evenwel te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548 en vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). Er kan bijgevolg geen rekening worden gehouden met de stukken die verzoeker voorlegt en die dateren van na de bestreden beslissing.

Er kan enkel rekening worden gehouden met de uitnodigingsbrief van 8 april 2010 die verzoeker heeft voorgelegd en met zijn eigen verklaringen, afgelegd tijdens zijn verhoor in de luchthaven in de nacht van 26 op 27 mei 2010.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de grensinspectie uit de verklaringen van verzoeker (verslag hoofdinspecteur grenspolitie) heeft kunnen afleiden dat hij naar een meeting zou komen die plaats heeft in België en Frankrijk, dat het gaat om een internationale conferentie aangaande Chinese werkkrachten ten tijde van WO I en dat de grootvader van verzoeker deel zou hebben uitgemaakt van deze werkkrachten. Verzoeker toonde de medaille van zijn grootvader. Verzoeker had ook een terugkeerticket voor 3 juni 2010 bij zich.

Uit dit verslag van de grenspolitie blijkt tevens dat het volgende werd neergeschreven:

“We kunnen zo goed als niet communiceren met betrokkene. We kunnen enkel gebruik maken van de zéér gebrekkige vertaling door zijn landgenoot.

Aan de hand van de documenten die betrokkene in zijn bezit heeft hebben we getracht ons een beeld te vormen van zijn reismotief.

Betrokkene beweert opgewacht te worden door iemand die 2 dagen voor hem is aangekomen.

Betrokkene wordt echter niet opgewacht (3 x controle).

We kunnen niet achterhalen waar betrokkene zal verblijven. Betrokkene kan ons geen hotelreservatie overhandigen.

(...)

We weten niet waar betrokkene aanvankelijk heen moet en weten ook niet hoe betrokkene daar eventueel heen zal gaan.

Op de documenten die betrokkene bij heeft staat duidelijk op dat hij zelf voor vervoer en verblijf zal moeten zorgen.

(...)”

In de bestreden beslissing wordt het volgende vermeld:

“Niet in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken (art. 3, eerste lid, 3°). Betrokkene wenst een internationale conferentie aangaande Chinese werkkrachten tijdens Wereldoorlog 1 bij te wonen. Betrokkene zou volgens de uitnodiging van deze meeting zelf moeten zorgen voor zijn vervoer en verblijf, hij is echter niet in het bezit van een hotelreservatie, contactadres of naam van enige contactpersoon die hem zou kunnen begeleiden. Betrokkene heeft er geen enkele notie van

hoe hij naar de plaats van het gebeuren zou moeten reizen.”

Zoals verzoeker aangeeft in het middel, blijkt uit zijn verklaringen en uit de uitnodigingsbrief die verzoeker voorlegt wel degelijk zijn reisdoel. Deze uitnodigingsbrief, die gericht is tot verzoeker persoonlijk, is zeer concreet en vermeldt het opzet van de Conferentie, waar ze zal plaatsvinden (Frankrijk en België), de aard van de uiteenzettingen die zullen worden gegeven en dat er ondertussen ook twee tentoonstellingen plaatsvinden. Er wordt een website vermeld, de organisator wordt vermeld met opgave van adres en telefoonnummer. Bovendien vermeldt deze uitnodiging *“Your grandfather went to France and was employed as a Chinese Worker by the British Army. He obtained the British War Medal. We are thus very pleased to invite you to participate to the conferende as a non-communicating participant.”* *“Uw grootvader kwam naar Frankrijk en werd tewerkgesteld als Chinese werker door het Britse leger. Hij kreeg een ‘British War Medal’. Wij zijn daarom zeer verheugd u uit te nodigen om deel te nemen aan deze conferentie als een deelnemer niet-spreker”* (eigen vertaling). Er wordt ook uiteengezet dat verblijf en luchthaventransfer voor eigen rekening zijn.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid kon bijgevolg niet in alle redelijkheid oordelen dat verzoeker niet in het bezit was van documentatie waaruit het reisdoel blijkt, dit strookt immers niet met de gegevens van het dossier.

Wat de omstandigheden van het verblijf betreft, stelt de Raad vast dat het strookt met de gegevens van het dossier dat verzoeker niet in het bezit was van een hotelreservatie maar dat blijkt dat het verhoor van verzoeker zeer moeizaam is verlopen omdat er enkel de *“zéér gebrekkige vertaling van een landgenoot”* was. Er kan bijgevolg worden aangenomen dat, mocht verzoeker mondeling meer gegevens hebben willen verstrekken over waar hij zou overnachten en hoe hij naar de plaats van het gebeuren wilde reizen, hij dit mogelijks niet verstaanbaar heeft kunnen maken. Alleszins wordt vastgesteld dat op de uitnodigingsbrief een telefoonnummer vermeld stond en een contactadres, waardoor het niet onmogelijk is dat verzoeker van plan was om op deze wijze contact op te nemen met de organisator van de conferentie.

Er kon *prima facie* dus ook niet in alle redelijkheid worden vastgesteld dat verzoeker niet in het bezit is van passende documentatie waaruit de omstandigheden van het verblijf blijken.

De schending van de materiële motiveringsplicht is aangetoond. Dit onderdeel van het enig middel is ernstig.

2.3. Wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft dient de vordering tot schorsing een uiteenzetting van feiten te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Deze voorwaarde dient zo te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Het bestaan van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is een afzonderlijke voorwaarde, die ook afzonderlijk dient te worden beoordeeld (RvS 12 juni 2002, nr. 107 797).

Wat deze voorwaarde betreft voert verzoeker het volgende aan:

“2.2. MOEILIK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL

Het terugdrijven van verzoeker zou ertoe leiden dat hij de Conferentie over Chinese werkers tijdens de eerste wereldoorlog, die hij absoluut wil bijwonen omdat hij afstamt van zo’n Chinese werker en er dus een bijzondere interesse en emotionele binding mee heeft, niet kan bijwonen en dat hij de dure en lange vliegtuigreis vanuit China en via Moskou naar Zaventem helemaal voor niets heeft ondernomen. Verzoeker

zou dan 2 dure vliegtickets helemaal voor niks hebben gekocht.

Verzoeker moet door zijn onrechtmatige en onredelijke vasthouding bovendien reeds een deel van de conferentie missen en zou bij een teruggrijping de conferentie, zijnde de enige reden van zijn reis, helemaal niet kunnen bijwonen.

De uitvoering van de bestreden beslissing vormt aldus kennelijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoeker, financieel en emotioneel.”

Verzoeker verwijst naar de omstandigheid dat hij zijn twee dure vliegtickets helemaal voor niets heeft gekocht, mocht de bestreden beslissing ten uitvoer worden gelegd en dat hij zo een financieel nadeel lijdt. Een financieel nadeel is, in principe, herstelbaar, aangezien wie een financieel nadeel lijdt, zich tot de burgerlijke rechtbank kan wenden om een schadevergoeding te verkrijgen (RvS 21 augustus 2003, nr. 122.271).

Verzoeker put echter eveneens een nadeel uit het feit dat hij de Conferentie over Chinese werkers tijdens de eerste wereldoorlog niet kan bijwonen. Hij wil dit absoluut doen omdat hij afstamt van zo'n Chinese werker en dit voor hem een emotionele waarde heeft.

Uit de uitnodiging voor de conferentie die verzoeker op zak had, blijkt dat dit gegeven strookt met de werkelijkheid. Deze uitnodiging vermeldt immers dat verzoekers grootvader naar Frankrijk kwam en als Chinese werker werd tewerkgesteld door het Britse leger, waarvoor hij later een "British War Medal" heeft ontvangen. Uit de stukken van het dossier blijkt tevens dat verzoeker deze medaille van zijn grootvader heeft getoond aan de grensinspectie.

Verzoeker heeft een lange reis ondernomen om aanwezig te zijn op een conferentie over Chinese werkers tijdens de eerste wereldoorlog waarvan zijn grootvader er één was. De conferentie duurt slechts enkele dagen en verzoeker kan hieraan niet deelnemen omwille van de bestreden beslissing. Er kan *in casu* worden aangenomen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal meebrengen voor verzoeker.

Er is voldaan aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3. Er is voldaan aan de door artikel 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opgelegde cumulatieve voorwaarden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de met grenscontrole belaste overheden van 26 mei 2010 tot teruggrijping, wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr E. VANDERSCHOMMEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN

A. DE SMET